Alle Holocaust "Gaskamers" zijn Fictie (een overzicht)

Gawain 21 oktober 2014

Artikel en afbeeldingen van Gawain. Voordat u begint met lezen willen wij uw aandacht vragen voor de **disclaimer** (klik en scroll omlaag).

Naoorlogse bouwsels en Vertelsels

Alle "Holocaustgaskamers" zijn vervalsingen en verzinsels. Nooit zijn in WO II mensen massaal "vergast": er was geen nazi-beleid of "plan" om dit te doen. "Gaskamers" bestonden niet; ze zijn nooit als zodanig aangetroffen en nooit forensisch en/of documentair bewezen. Die in **Auschwitz I, Majdanek, Dachau, Sachsenhausen** en **Mauthausen** zijn bewezen **naoorlogse constructies,** ongeschikt voor "vergassingen" en te gek voor woorden. Wetenschappelijk gezien zijn het hersenspinsels, omdat:

1. Er nooit een forensisch spoor van een "gaskamer" voor mensenmoord is aangetoond.
2. Er geen concreet bewijs bestaat voor zodanig gebruik.
3. Ze technisch, chemisch en natuurkundig zelfs niet hebben **kunnen** functioneren.
4. Ze **na de oorlog** door Amerikanen, Sovjets en Polen als zodanig zijn ingericht, c.q. aangeduid.
5. Er **nooit één lijk** of restant van een "vergast" mens is aangetroffen of aangetoond.

Dat geldt voor ***alle*** als "gaskamers" opgevoerde ruimtes, ook die in de Aktion Reinhardt kampen. We zullen ze hier één-voor-één behandelen en daarbij feiten en bewijzen geven.

Kortheidshalve laten we de **algemene bewijzen** tegen het vergassingsverhaal rusten,[1] zoals:

- Geen bewijs voor een Duits Beleid, Plan of Opdracht om alle joden te vermoorden.
- Geen plannen, budgetten, documenten, rapportages, verantwoordelijken, enz.
- Geen stoffelijke en/of documentaire bewijzen voor "gaskamers" en "vergassingen".
- De inmiddels veel lager gestelde aantallen omgekomenen in Duitse kampen, waarmee de vraag: *"Waar zijn zij dan gebleven?"* is beantwoord.
- De structurele wanverhouding tussen "vergassen" en cremeren.
- Het na de oorlog inrichten van valse "gaskamers".
- De onmogelijkheid mensen te vergassen met Dieseluitlaatgas en/of Zyklon-B zoals verteld.
- De logistieke onmogelijkheid van de vertelsels, gelijk aan die van sprookjes.
- Geen met "vergassingen" overeenkomende aantallen lijken en/of asresten aangetroffen.
- Erkenning door systeemhistorici dat in **geen** van de "Altreich" nazikampen ooit is "vergast", wat illustratief is voor de (on)betrouwbaarheid van duizenden "getuigen" en "Holocaustpublicaties".
- Van 4,5 miljoen joden onder nazibereik werden er 6 miljoen "vergast" en overleefden er 5 miljoen.

- Enzovoort, enzovoort, enzovoort.

Hier nu **alle** “Holocaustgaskamers” één-voor-één beoordeeld op relevante aspecten:

Auschwitz

Het gepostuleerde Holocaustvertelsel noemt voor Auschwitz als “gaskamers”: Block 11 en Krema I in het Hoofdkamp, twee boerenwoninkjes buiten de omheining (“rode huis” en “witte huis”, ook wel “Bunker 1 en Bunker 2” genoemd) en de Krema’s II, III, IV en V in Birkenau. (Onverklaarbaar dat “ultrageheime vergassingen” op zoveel plaatsen binnen een dichtbevolkt complex plaatsvonden.)

Block 11

Block 11 in Hoofdkamp Auschwitz was de **kampgevangenis.** Holocaustlezers zullen het niet willen geloven, want volgens hen zaten er in de kampen alleen onschuldige mensen, maar in Auschwitz bevonden zich tussen de 20.000 (later 140.000) ingezetenen in werkelijkheid ook zware criminelen, moordenaars, geweldplegers, dieven, zedendelinquenten, recidivisten, gestoorden, enz. Een aantal van hen zat – al dan niet tijdelijk – in Block 11. Daar zou volgens vertellers de “eerste vergassing van Auschwitz” hebben plaatsgevonden op 3 september 1941. Bij onderzoek blijkt dit direct al **niet door concrete feiten** te worden gedragen. Het zijn vertelsels van “getuigen”, waarvan een aantal die zich na de oorlog “Auschwitz Partisanen” noemden en wiens missie volgens henzelf was “propaganda verspreiden”. [2]

De vertelsels over de “vergassing” in Block 11 zijn onsamenhangend en tegenstrijdig, om te beginnen de **datum:** “voorjaar 1941, 14 augustus, of 15 augustus, of 3-5 september, of 5-6 september, of 5-8 september, of 9 oktober 1941 en zelfs november of december **1942**”.[3] Maar ook de **plaats**: Krema I, in één of alle kamers van de kelder in Block 11 of in Birkenau. De **slachtoffers** waren bij de ene “getuige” Russische krijgsgevangenen en bij anderen partizanen, of politieke commissarissen, of Polen, of zieke Russische krijgsgevangenen en Poolse gevangenen. Het **aantal slachtoffers** liep eveneens afhankelijk van de “getuige uiteen van 200, of 300, of 500, of 696, of 800, of 850, of 980, of 1.000, of 1.400, of 1.663.

Kampgevangenis “Block 11” Auschwitz.

Het **gifgas** werd ingeworpen door “SS-er Palitzsch,” of “Tom Mix,” of “de Wurger,” of “Breitwieser” en werd in de hal of in de cellen geworpen, twee of drie blikken per cel, hetzij door de deur, door een ventilatieklep of door openingen boven de celdeuren. De slachtoffers waren onmiddellijk dood of leefden nog 15 uur. Lijken werden de volgende dag **verwijderd**, de volgende nacht, 1-2 dagen later, 3 dagen later, de 4^e dag, of de 6^e dag. Deze beschrijvingen van de “getuigen” zijn – bij afwezigheid van enig concreet bewijs – zo goed als gelijk aan **fictie** en derhalve als realiteit niet serieus te nemen. Chemisch-technisch onderzoek in 1994 leverde in Block 11 ook **niets** op van sporen van vroeger gebruik van “vergassingen” met Zyklon-B. Dit, terwijl sporen van Pruisisch Blauw nooit vergaan. Geen enkel bewijs dus, geen “gaskamer”, geen lijk(en), geen voorzieningen, alleen “getuigen” die verhalen vertelden, zonder iets concreets dat de beschuldiging “vergassingen” ondersteunt.

Voor Block 11 geldt:

- Geen enkel concreet (forensisch) bewijs (blauwzuurspoor).
- Geen enkel documentair bewijs of aanwijzing.
- Geen geloofwaardig samenhangende getuigenverklaringen.
- Geen bouwkundige of andere voorzieningen.
- Het Internationale Rode Kruis inspecteerde tijdens de oorlog Duitse kampen en sprak “vergassingen” tegen; ze noemde na de oorlog in niet één geval “vergast” als doodsoorzaak.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen document, geen serieus te nemen getuigenverklaringen, technisch-fysisch onmogelijk, geen lijken: = Geen “gaskamer”, geen “vergassingen”.***

Krema I

Het aan miljoenen toeristen getoonde "Krema I", lijkt **in geen enkel opzicht** op het oorspronkelijke crematorium. Alles eraan is vals. De ruimtes zijn anders, ovens niet origineel, gaten in het plafond ("voor inwerpen Zyklon-B") na de oorlog aangebracht, de hoge schoorsteen is naoorlogs en losstaand, extra ingang aan de achterzijde "voor de te vergassen slachtoffers" (⑥ Plattegrond 3) die in het crematorium niet bestond maar in december '44 werd aangebracht, kortom dat (ver)bouwsel is een **paskwil** en heeft niets van doen met de werkelijkheid uit die tijd.

Plattegrond 1: Krema I, oorspronkelijk (tot juni '43).

① Vestibule; ② Autopsiekamer; ③ Wasruimte, toiletten personeel; ④ "Gaskamer" (= *Lijkenopslag); ⑤ Ovenruimte met drie 2-muffelovens (3*[e] *oven eind mei 1942); ⑥ Cokesopslag; ⑦ Urnenruimte.*

Krema I verschilde (tot de "verbouwing"!) in **niets** van andere crematoria. Als "gaskamer" was ze absurd. **Ingang** tot de lijkenruimte ("gaskamer") was **niet** via de toen niet bestaande achteringang. 5 à 600 slachtoffers per keer moesten volgens het Holocaustvertelsel door de vestibule ① **langs de ovens** de "gaskamer" (lijkenruimte) ④ betreden(!). (*Men stelle zich voor: bange, onwillige, in paniek zijnde mensen die zich tussen en achter de ovens verschuilden om niet de "gaskamer" in te gaan!*). Om de lijkenruimte voor 5-600 slachtoffers geloofwaardig te maken, werden douche- en personeels-toiletruimte ③ door de communisten bij de huidige "gaskamer" getrokken (Plattegrond 3).

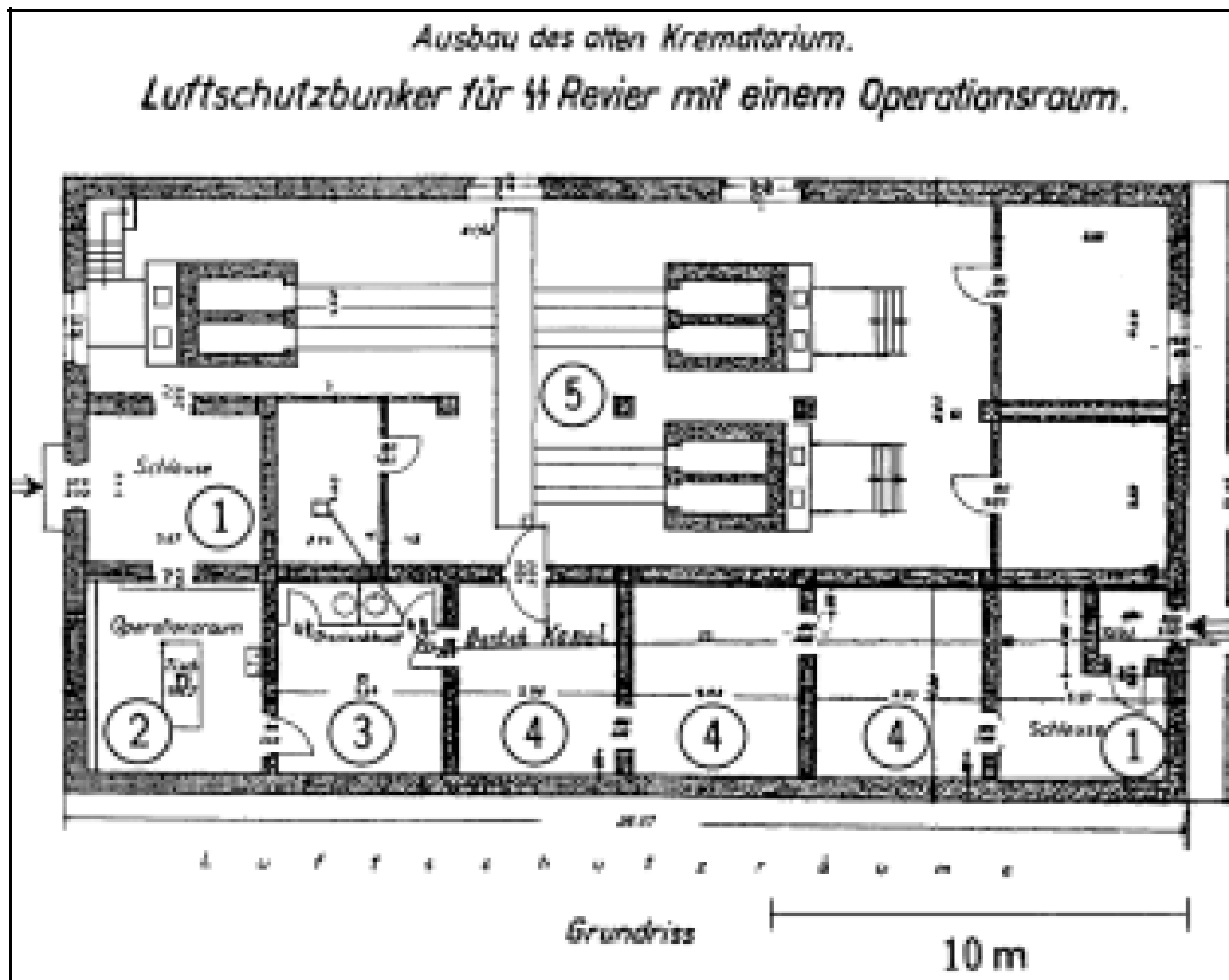
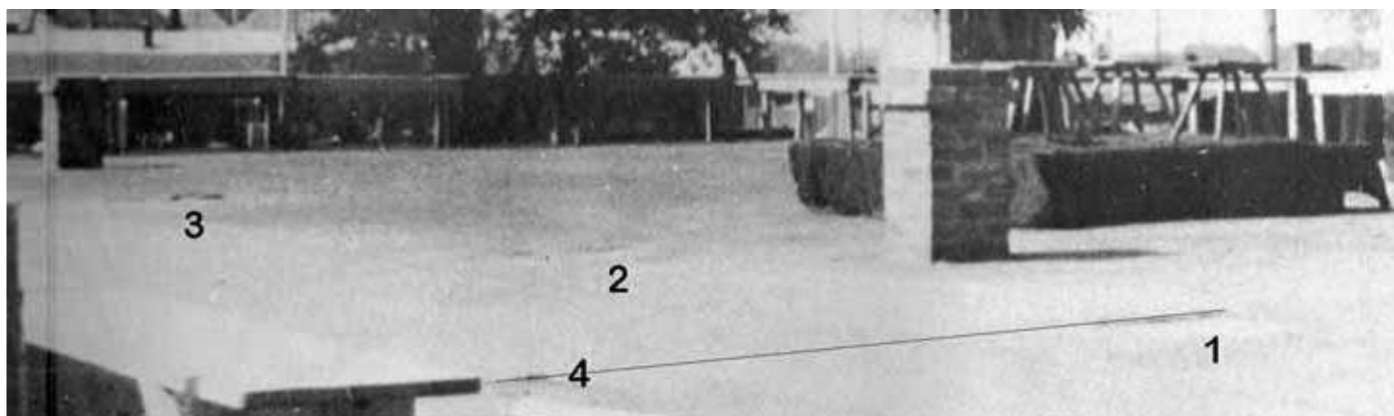

Fig. 22: *Ground plan of crematorium I Auschwitz I Main Camp after conversion to air raid shelter, 1944.*[166]
1: Sluice; 2: Operating room; 3: Former washroom, now air raid shelter with toilet; 4: Air raid shelter; 5: Former oven room.

Plattegrond 2: Verbouwing door Duitsers tot schuilkelder juni ‘43 nadat de Krema’s in Birkenau in gebruik kwamen. ④ Ruimtes met verspringende deuren i.v.m. luchtdruk). Let op weggehaalde schoorsteen.

De extra buitendeur (⑥ onder) bestond niet toen het Krema functioneerde (Plattegrond 1) en werd in december 1944 aangebracht; niettemin zeggen Holocaustvertellers dat daardoor slachtoffers de “gaskamer” werden ingevoerd! Ook de vier “inwerpgaten voor Zyklon-B” ② in het dak bestonden niet, hetgeen ook duidelijk is op luchtopnamen uit die tijd.

Plattegrond 3: Sovjet/Poolse fraude, nu met grotere “gaskamer”, “inwerpgaten voor Zyklon-B” ②, nieuwe schoorsteen, enz.

Dak van Krema I in mei 1945, met aangegeven de plaatsen waar Sovjets/Polen later valse “Zyklon-B inwerpgaten” aanbrachten (1-4).

Ligging Krema I tegenover SS-ziekenhuis met de naoorlogse “inwerpgaten voor Zyklon-B” op het dak.

Zo gingen ook de slachtoffers de piepkleine vestibule van Krema I in, niet met 20, maar met 5 à 600.
Tussen de ovens door werden allen dan met 10 per m2 de “gaskamer” in geperst.

Hoewel de story zegt dat vergassingsslachtoffers “een handdoek en een stukje zeep” kregen, was er in Krema I **geen ontkleedruimte** en gingen zij dus volledig gekleed de “doucheruimte” in. (Niet zo handig, want dan konden zij de op de grond gestrooide Zyklon-B korrels met hun kleding afdekken!)
De lijkenruimte van Krema I als “gaskamer” is sowieso te gek voor woorden. Talloze absurditeiten maken dit tot complete onzin: houten deuren met ramen(!), open doorgang naar ovenruimte, geen afzuiging, naar *binnen* draaiende deuren, geen inwerpgaten Zyklon-B, geen fractie van de benodigde crematiecapaciteit, etcetera. Volgens de vertellers zijn in dit Krema 20.000 gevangenen “vergast”.

Een van de houten “gaskamerdeuren” Krema I. Raam, deurknop ook aan binnenkant en naar binnen scharnierend(!). Honderden samengeperste mensen in doodsangst zouden binnen een minuut die deur met sponning en al tegen de vlakte hebben gedrukt.

Alle feiten en beelden tonen de **volstrekte absurditeit** van dit Holocaust vergassingsvertelsel in Krema I. Voorzieningen waren er niet, cremeren van 600 lijken zou 8 dagen hebben geduurd en stank en besmettingsgevaar van ontbindende lijken zouden ondraaglijk zijn geworden.

Ten overvloede is geen spoor van cyanidegebruik in Krema I gevonden. Samenvattend:

- Geen concreet (forensisch) bewijs (gebruik blauwzuur) voor vergassingen.
- Aangetoonde bouwkundige fraude (= geen herstel naar eerdere staat).
- Geen geloofwaardige getuigenverklaringen.
- Een absurde locatie.
- Schizofrene interne routing.
- Geen inwerpgaten.
- Afwezigheid noodzakelijke installaties en voorzieningen.

Conclusie: ***Vervalst, geen concreet bewijs, geen document, technisch-fysisch onmogelijk, geen kleedruimte: Geen “gaskamer”, geen “vergassingen”.***

“Bunkers 1 en 2”

De jodentransporten begonnen midden 1942 maar de Krema’s (“gaskamers”) in Auschwitz-Birkenau kwamen pas **een jaar later** (midden ’43) in gebruik. Daarom voert het Holocaustvertelsel voor die interimperiode ook “gaskamers” op. Ze doet dat door twee kleine

boerenwoninkjes buiten de omheining van Auschwitz: "Bunker I" ("kleine rode huis") en "Bunker II" ("kleine witte huis") op te voeren. Daarin zouden 207.000 mensen zijn "vergast". Revisionist en Auschwitz-specialist Dr. Carlo Mattogno onderzocht deze geruchten, zowel op locatie als in duizenden documenten, luchtfoto's, etc., zonder één enkele verwijzing ernaar te vinden. Hij concludeert dan ook in zijn uitvoerige studie *"The Bunkers of Auschwitz"*,[4] dat ze als vergassingsruimtes **nooit hebben bestaan.**

Het funderinkje van het "kleine witte huis" ("Bunker 2") bestaat nog. Chemisch-technisch onderzoek toonde daarin lagere cyanidewaarden dan in de vrije natuur, dus cyanidevrij. Het "kleine rode huis" ("Bunker 1"), werd door een Italiaans journalist in 2002 "herontdekt" maar op die plaats stond een heel andere woning. De Poolse bewoners/eigenaars ontkenden echter dat daar ooit een ander huis ("gaskamer") had gestaan. Zij weigerden hun huis te verlaten, maar waren gedwongen te vertrekken toen dagelijks groepen toeristen hun huis als "eerste gaskamer" kwamen bezichtigen. De woning is inmiddels afgebroken, maar hoewel een bord daar aangeeft dat daar "Bunker 1" stond, is noch een fundament, noch enig ander relevant restant aangetroffen.

Plaats buiten Birkenau, waar volgens de borden de "gaskamer" "Bunker 1" zou hebben gestaan. Van deze "Bunker" is ook op luchtfoto's van toen geen spoor te vinden.

Waarom die "bunkers" als "vergassingsruimten" nooit bestonden wordt duidelijk als men weet dat:

- Op luchtfoto's uit die tijd "bunker 1" niet bestond en "bunker 2" niet zodanig kenbaar is.

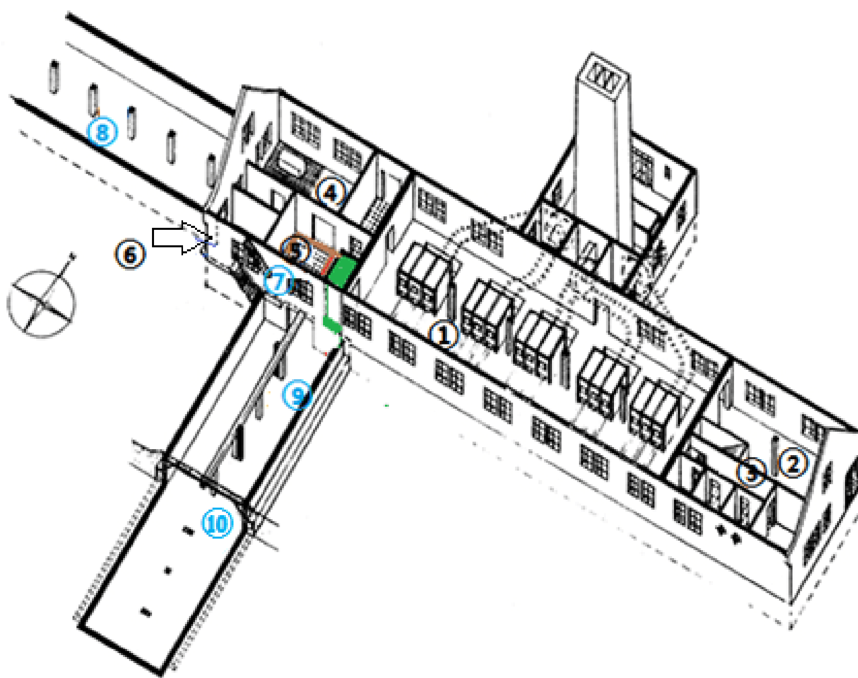
- Niet één document of schriftelijk stuk wijst op in bezitname of gebruik door de Duitsers.
- Uit chemisch onderzoek (“Bunker 2”) niets blijkt van gebruik van Zyklon-B.
- De vertelsels niet met één concreet feit kunnen worden onderbouwd.
- Het Internationale Rode Kruis tijdens de oorlog Duitse kampen inspecteerde en tegensprak dat er “vergassingen” waren; ze noemde na de oorlog dan ook bij niet één sterfgeval “vergassing” als doodsoorzaak.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen document, geen beelden, geen menselijke resten:***

Geen “gaskamers”, geen “vergassingen”.

Krema’s II en III Auschwitz-Birkenau

(alleen van Krema II zijn ter plaatse nog restanten)

Doorsnede plattegrond routing Krema’s II en III Birkenau. (Blauw: ondergrondse ruimten)

Begane grond: ① Ovenruimte met vijf 3-muffelovens; ② Hoofdingang; ③ Personeelsruimten; ④ artsenruimtes, etc.; ⑤ Plateauliftje van kelder naar ovenruimte begane grond (**groen**)*; ⑥ Afgifte lijken begane grond, met trap en lijkenglijbaan naar kelder; ⑦ Kleine liftruimte beneden waardoor duizenden slachtoffers eerst de “ontkleedkamer” (= Lijkenkelder 1) ⑧ in zouden zijn gevoerd, daarna in tegengestelde richting “gaskamer” (= Lijkenkelder 2) ⑨–⑩ in werden gedreven en na “vergassing hun lijken wederom tegengesteld richting liftje werden gesleept*

voor de ovenruimte boven;⑨ Doorsnede voorste helft "gaskamer"; ⑩ Bovenaanzicht achterste helft.

Krema's II en III waren de grootste. Ze stonden spiegelbeeldig tegenover elkaar aan de rand van het Birkenaucomplex, zonder afscherming zichtbaar van binnen en buiten het kamp. Ze waren toegerust en georganiseerd als normale crematoria. Door de voorziene kampgrootte (200.000 gevangenen) had elk van deze Krema's 5 ovens à 3 muffels.

Nevenfunctie van deze Krema's was centrale lijkenopslag voor het hele kamp. Vóór ze in gebruik kwamen, lagen op tal van plaatsen in Auschwitz lijken en klaagden artsen over verspreiding van besmettelijke ziekten, ratten en ander ongedierte. De nieuwe Krema's II-III werden daarom met grote, **centrale** lijkenruimtes uitgerust, voor koelte gedeeltelijk ondergronds. Lijkenopslag elders in het kamp werd blijkens een circulaire vanaf toen verboden.

Korte tijd nadat die twee grootste Krema's in gebruik kwamen, werd Krema I met 6 muffels buiten bedrijf gesteld en tot schuilkelder verbouwd (Plattegrond 2).

De nieuwe Krema's werden een jaar **na** de zgn. "Wannsee Conferentie" ontworpen en gebouwd, dus nadat volgens Holocaustvertellers zou zijn besloten tot de **"Final Solution"**. Niettemin weken ze in niets af van andere crematoria.

Het vergassingsverhaal over deze twee grootste Krema's sluit dan ook voor geen jota aan bij de vernietigingsthese. Allereerst de **ondergrondse** lijkenkelders. Voor bewaren van lijken, geurbestrijding en risico van tyfusbesmetting een intelligente en praktische oplossing. Voor "gaskamers" echter volslagen idioot: Zyklon-B verdampt pas effectief boven 26,8 °C, dus een koele ruimte is knots. Ook de luchtafzuiging was averechts, want niet alleen was de capaciteit te klein om gifgas af te voeren, maar verse lucht kwam aan het plafond binnen en werd langs de vloer weggezogen. **Perfect** voor bewaren van lijken, maar **absurd** voor "vergassingen" waar Zyklon-B korrels op de koude vloer lagen!

De absurditeiten zijn zo enorm en principieel, dat "vergassingen" daar tienvoudig **uitgesloten** waren.

Om er enkele te noemen: geen inwerpgaten, geen verhitting en luchtcirculatie om Zyklon-B effectief te maken, hoge vochtigheid waardoor Zyklon-B niet verdampt, geen ruimte en capaciteit meer voor in het kamp gestorvenen, voor "vergassingen" halfgare situering op een lagere verdieping, waardoor duizenden lijken naar boven moesten worden vervoerd, een routing die elke logica en efficiency tart, opstoppingen en wantoestanden veroorzakend, een enkel sullig ontoereikend liftje waarmee dagelijks duizenden lijken naar boven moesten (een simpel lopend bandje was er niet), geen enkele tussenopslagmogelijkheid voor "vergaste" lijken, zodat de veronderstelde 2.500 lijken in de "gaskamer" moesten blijven tot 8 dagen later de laatsten gecremeerd waren, enz.

We laten alle andere onzinnigheden uit het vergassingsverhaal verder voor wat ze zijn maar alleen nog wat over de **logistieke waanzin** van het vertelsel.
Elk van de crematoria had dus een open **liftje,** waarmee lijken uit de lijkenruimtes omhoog moesten worden gebracht voor crematie in de ovens op de begane grond. ***Een andere manier om lijken uit de lijkenruimtes ("gaskamer") naar de ovens te brengen was er niet!***

Een belachelijk liftje (gelijk aan die in Buchenwald).

Het liftje was 2 x 1,30 meter [5] zonder deuren en had een hefvermogen van slechts 300 kg. Stel het gemiddeld lichaamsgewicht op 40 kg, dan konden 8 lichamen per keer omhoog, dus het zou voor 2.500 lijken 310 keer op en neer moeten. Als dat met in- en uitladen 6 minuten per keer duurde, dan was dat 310 x 6 = 1.860 minuten, ofwel 31 *uur continu!*

Elke dag kwamen er (volgens Holocaustvertellers) in Auschwitz 5 transporten van 5.000 joden aan, dus gemiddeld 25.000 per dag. Daarvan ging > 80% “rechtstreeks naar de gaskamers” zodat de Krema’s II en III naar rato **dagelijks** elk 15/46 (muffels) x 20.000 = 6.500 mensen moesten “vergassen”/cremeren. Maar, hoe kon dat, als alleen dat onnozele liftje daar al (6.500/8) x 6 /60 = 81 uur, dus meer dan **3 dagen** over deed? **Dat kon eenvoudig niet.** Maar, *een andere mogelijkheid dan met het liftje was er niet . . . !* Wat ook niet kon, was 2.500 “vergasten” uit de “gaskamer” weghalen voor de volgende groep: **nergens in het Krema was ruimte voor tussenopslag van 2.500 lijken!**

Pas nadat de eerste groep “vergasten” gecremeerd was, kon van een volgende “vergassing” sprake zijn. Maar, cremeren van de helft van het dagquotum van de eerste dag duurde in 15 muffels 2.500 x 0,8 (= kinderfactor) x 1 uur / 15 muffels / 20 uur bedrijfstijd per dag = **meer dan 6,5 dag.**

Maar kijkt u even verder, want 2.500 was **nog niet de helft** van het quotum van dag 1 van 6.500 te “vergassen mensen. Er was dus **minstens** nog zo’n sessie van weer 6,5 dag nodig om alle 6.500 mensen van de eerste dag te “vergassen”/cremeren.

Dat duurde dus bijna twee weken, maar . . . . intussen gingen de “vernietigingstransporten” naar Auschwitz natuurlijk gewoon elke dag door. Dus op de tweede dag stonden er weer 6.500 mensen voor de deur van Krema II, de derde dag alweer, de vierde dag ook weer, de vijfde, enz.

Pas als het laatste slachtoffer van de eerste dagaanvoer na 12 dagen was gecremeerd, kon worden begonnen aan die van de tweede dag. Op dat moment stonden er dan al 12 x 6.500 = **78.000** mensen op “vergassing”/crematie te wachten. Bij de Krema’s III, IV en V was dat al niet anders .. . .

U ziet: voor Waanzin in Optima Forma moet u bij het Vergassingsvertelsel zijn.

We vatten de absurditeit en **onmogelijkheid** van de vertelsels over “vergassingen” in de twee grootste crematoria II en III aldus samen:

- Geen forensisch bewijs (gebruik van blauwzuur) voor “vergassingen”, integendeel.[6]
- Geen concreet forensisch feit of document dat “vergassingen” bewijst.
- “Geen (inwerp)gaten, geen Holocaust”.[7]
- In alle opzichten absurde en ongeschikte locatie en logistiek.
- Verhaal onmogelijk in overeenstemming te brengen met de technologie.
- Volledig strijdig met de werkelijke functie en mogelijkheden van crematoria.
- Noodzakelijke installaties en voorzieningen niet aanwezig.
- De fictie van “strenge geheimhouding van vergassingen”; deze crematoria waren niet afgeschermd en onbelemmerd zichtbaar binnen en buiten het kamp.
- Het Internationale Rode Kruis inspecteerde tijdens de oorlog Duitse kampen en sprak “vergassingen” tegen; ze noemde na de oorlog in niet één geval als doodsoorzaak “vergast”.

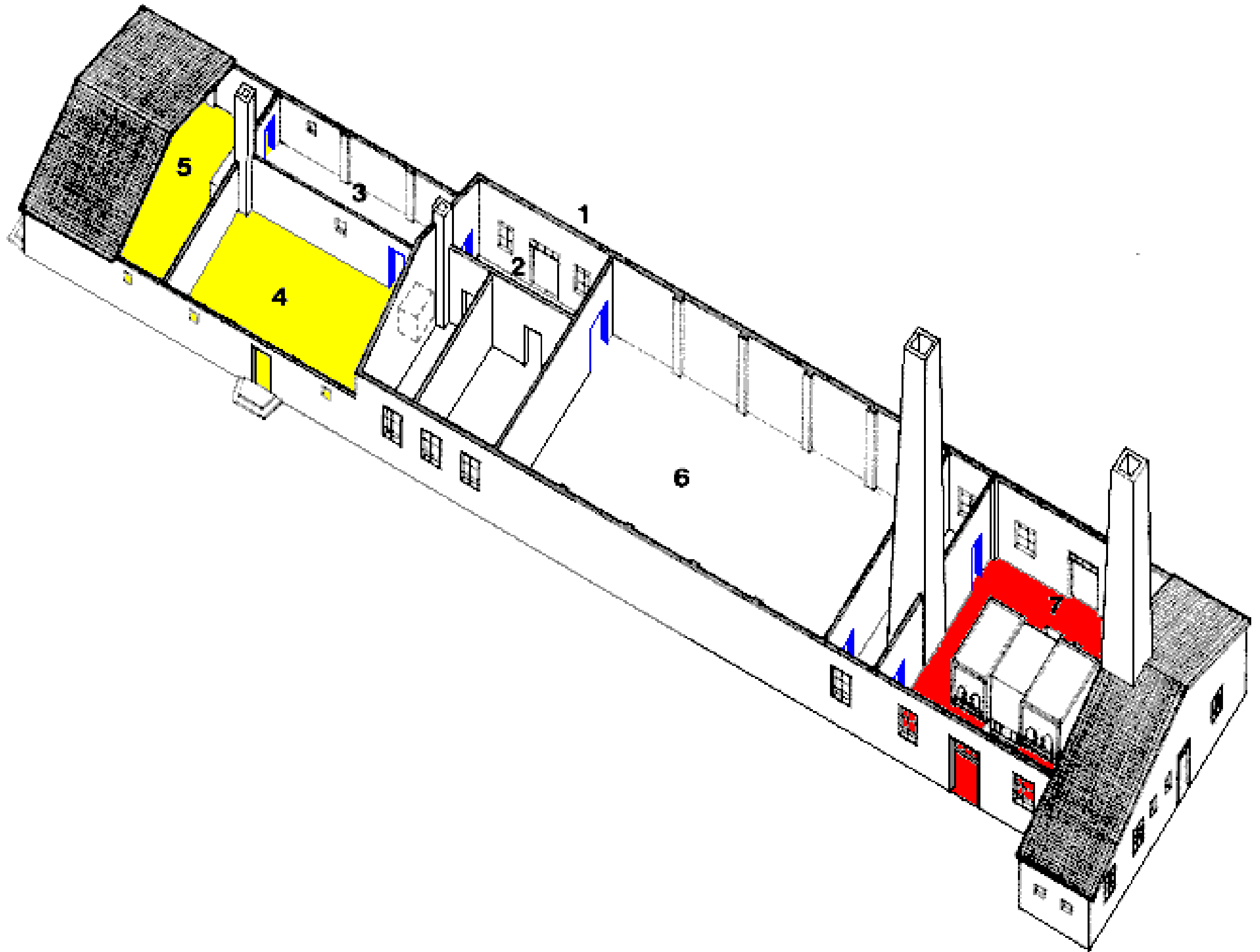
Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen concreet document, fysisch onmogelijk, geen menselijke resten: Geen “gaskamers”, geen “vergassingen”.***

Krema’s IV en V

Krema IV Auschwitz (Krema V was identiek).

De twee andere Krema's in Auschwitz-Birkenau, IV-V kwamen later in bedrijf en waren van een ander, eenvoudiger ontwerp. Ze waren kleiner, geheel gelijkvloers en zonder centrale lijkenopslag. Het laatste ontwerp dateerde van januari 1943, **een jaar nadat volgens de Holocaustvertellers was besloten in Wannsee tot massale uitroeiing van alle joden.** Men verwacht dan dat die laatste Krema's een toonbeeld van rationaliteit en efficiency voor systematische massamoord waren. Wat een deceptie! Die Krema's waren zeer rudimentair, **in niets afwijkend** van wat normaal is. Toch schreef een kopstuk van de Holocaustvertellers, Prof. Robert-Jan van Pelt, dat de Krema's IV-V *"specifiek als moordmachines werden ontworpen en gebouwd",* hoewel ze voor dat doel (indien mogelijk)
nog **krankzinniger** waren dan de grootste twee Krema's. Als je de Krema's IV-V kritisch beziet, staart de **waanzin** van de term "moordmachines" je in het gezicht.

Tekening Krema’s IV-V opengewerkt.

1 *Toegang;* **2** *Vestibule;* **3** *Corridor;* **4-5** “*Gaskamers” (geel);* **6** *Lijkenopslag;* **7** *Ovenruimte met gecombineerde 8-muffeloven (rood).*

Het ongelooflijke aantal foute omstandigheden, onmogelijkheden en absurditeiten van systematische massavergassing in deze Krema’s is te omvangrijk om hier limitatief op te sommen. Daarom slechts een beperkte greep uit de elementen die het gebruik voor dat doel uitsluiten.

Geen ontkleedruimte, zodat de dagelijks aangevoerde 3.500 slachtoffers per Krema zich buiten in de open lucht moesten ontkleden.

Om ze in de gemelde aantallen ($10/m^2$) in de “gaskamers” (4-5 = geel) te krijgen, was **medewerking** van de slachtoffers vereist. Bij onwilligheid of verzet zouden de paar nazi’s in vestibule en corridor geen schijn van kans hebben gehad in paniek zijnde aantallen meester te blijven. Professor Van Pelt “neemt aan” dat ’s winters *lijkenruimte* **6** als ontkleedruimte werd gebruikt. Dat is echter niet voor te stellen, want door de veel lagere ovencapaciteit t.o.v. de “gaskamers”, zouden zich daar permanent grote hoeveelheden lijken bevinden.

Inwerpen van Zyklon-B kon alleen door 6 hoog geplaatste kleine raampjes. Daarvoor moest een SS-er met gasmasker op, staand op een ladder, het raam openen, zich met één hand aan de ladder vasthouden en met de andere Zyklon-B in de ruimte strooien. Vervolgens moest hij de ladder oppakken en dit bij vijf andere raampjes herhalen. Establishment historicus Pressac was dit te gortig. Hij was zo eerlijk dit te erkennen en noemde de vergassingsprocedure van Krema's IV-V *"onlogisch tot op het absurde af"* en *"een ware circustoer"*. Van Pelt zegt echter dat de Krema's IV-V *"specifiek als moordmachines werden ontworpen en gebouwd"!*

Routing: Twee groepen van 1.500 à 2.000 slachtoffers, die bij elk transport naar zo'n Krema zouden zijn gevoerd, kwamen aan bij **1** en moesten op een onlogische plaats, via de kleine vestibule **2** (2,4 x 8 m) naar binnen. Die telt *vijf* deuren waarvan twee naar binnen openslaan, met ramen boven en naast de toegangsdeur. Er is geen plaats voor banken, kledingstandaards of dergelijke. De smalle kamer met één raam tegenover de voordeur was volgens Van Pelt de SS-keuken waarin maaltijden voor het personeel werden bereid (naast 'gaskamer' **4**). De kamer daarnaast, met twee ramen, was het verblijf van het krematoriumpersoneel ("*Sonderkommando"*).

Corridor 3 is te klein (ca. 30 m²) om alle vergassingsslachtoffers zich te laten ontkleden, zeker niet zo dat de indruk van een komend 'douchebad' in stand kon blijven. Mensen moesten door deze idiote indeling dus óf in *kleine groepjes,*met lange wachttijden, óf volgens "ooggetuige" Sigismund Bendel, zich *buiten in de open lucht, voor iedereen zichtbaar* ontkleden. Eventuele toegang via buitendeur van "gaskamer" 4 is qua routing eveneens absurd.

De "gaskamers" hadden **geen ventilatie.** Dat maakte ontruimen praktisch onmogelijk. De onder de lijken liggende Zyklon-B bleef namelijk 8 à 10 uur blauwzuurgif uitdampen. Zelfs nadat de lijken eenmaal zouden zijn weggehaald, bestond de noodzaak die ruimtes nog 20 uur uit te luchten, wat alleen kon **door open zetten van ramen en deuren!**

De Krema's IV-V werden vanaf het begin geplaagd door ernstige **mankementen** en waren daardoor langer niet dan wel operationeel.[8] Dat kwam ook omdat bij de bouw 12 Poolse firma's betrokken waren, die door oorlogsomstandigheden vaak inferieure materialen gebruikten. Topf & Söhne weigerde daarom **de gebruikelijke garantie** op beide Krema's te geven. Regelmatig waren dan ook groepen arbeiders van buiten het kamp in en om de Krema's aan het werk! Gingen de "massavergassingen" dan steeds gewoon door? En de crematies dan?

Cremeren van het dagquotum van 3.500 slachtoffers kostte de ovens 3.500 x 0,8 (kinderfactor) / aantal muffels 8 / aantal uren per dag 20 = **17,5 dag**. (U kunt zelf uitrekenen hoe groot het aantal te vergassen mensen was dat zich in die tijd voor de deur verzamelde!)

Beter stoppen we hier met deze Holocaustwaanzin, maar helaas zijn wij gedwongen het te weerleggen zolang Holocaustvertellers aan goedgelovige mensen vertellen dat dit echt gebeurde.

Inmiddels zegt de Joodse Holocaust Hogepriester Van Pelt, dat in Auschwitz-Birkenau, geen "fysiek bewijs" bestaat voor vernietiging van de joden . . .

Omdat de krankzinnigheden van Krema's IV-V als "gaskamers" later ook Holocaustvertellers opvielen pasten zij ook hier hun verhaal aan. Zij vertellen nu dat daar **niet** werd "vergast",

maar in de “Bunkers 1 en 2”; de Krema’s IV-V dienden dan slechts om daar “vergaste” lijken te cremeren.

Het moet worden gezegd, dit zou plausibeler zijn dan het vergassingsverhaal in Krema’s IV-V, maar natuurlijk wordt ook deze variant door **geen enkel bewijs** ondersteund. Bovendien lagen die “Bunkers” op een kilometer afstand buiten de omheining, hetgeen transport van lijken met vrachtwagens of anders nodig zou maken. Overbodig te zeggen dat er geen documenten, geen getuigenverklaringen en geen luchtfoto’s van dergelijke transporten zijn.

Dat alles maakt dat ook de Krema’s IV-V van Auschwitz-Birkenau nooit een rol hebben kunnen spelen in “massavergassingen”, ook niet in de vertelselvariant van ondersteuning bij “vergassingen” in “Bunkers”; die bij de start van Krema’s IV-V volgens henzelf al niet meer operationeel waren.

Dit maakt de vertelsels over “vergassingen” in de Krema’s IV en V onhoudbaar:

- Geen concreet forensisch bewijs voor “gaskamers” en/of “massavergassing”.
- Geen documentair bewijs voor “gaskamers” en/of “massavergassing”.
- Onmogelijkheid massavergassingen wegens afwezigheid luchtafzuiging/-circulatie.
- Geen ontkleedruimte.
- Absurde wijze van inbrengen Zyklon-B
- Onmogelijkheid de ruimte snel te ontgiften
- Onmogelijkheid Corridor, Vestibule en Personeelsruimte gifvrij te houden.
- Zwakzinnige routing (alle “vergaste” lijken moesten door de Corridor en Vestibule).
- Het Internationale Rode Kruis inspecteerde tijdens de oorlog Duitse kampen en sprak “vergassingen” tegen; ze noemde in niet één geval als doodsoorzaak “vergast”.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen document, fysisch onmogelijk, geen menselijke resten:***

Geen “gaskamers”, geen “vergassingen”.

Majdanek

Ja, dan de “7 gaskamers” van Majdanek: de ruimtes zijn er, maar als “gaskamers” bestonden ze niet.
Er zouden volgens de *New York Times* van 30 augustus 1944 “1,5 miljoen mensen in zijn “vergast”. Ook de Sovjetbevrijders en het IMT in Neurenberg beweerden het, dus is het waar, zeggen onze broodhistorici.[9] Toch zakte dat aantal slachtoffers in de loop der jaren enorm: 1,38 mln. in 1986, 360.000 in 1990, toen 235.000 (1992) waarvan minder dan de helft (110.000) joden, 60.000 joden in 1992 en “meer dan 50.000” in 1993.

Sovjetsoldaat in 1944 poserend op dak van de wasserij in Majdanek.
Onderschrift: “Dakopening waardoor Zyklon-B in gaskamer werd gegooid”.
In werkelijkheid een ventilatiekoker van de wasserijdroogruimte.

Als we het huidig aantal van Thomasz Kranz, directeur van het Majdanek Museum kiezen, zijn daar 59.000 joden omgekomen, waarvan *“60% door honger en slechte omstandigheden”*. Dit betekent dat er 24.000 joden zouden zijn “vermoord”. Omdat zich daaronder ook de (nooit bewezen) 18.000 gefusilleerde joden van de *“Erntefest”* slachting bevinden, resteren er voor Majdanek 6.000 “door terechtstellingen en vergassingen” vermoorde joden. Als daarvan 2/3 zou zijn “vergast”, dan telde Majdanek dus slechts **4.000** joodse “vergassingsslachtoffers”.[10]

Niettemin stelden de Sovjets in 1944, het IMT en thans alle papegaaihistorici op basis van “1,5 miljoen vergasten” nog serieus dat Majdanek **7 gaskamers** telde. U kunt ze daar nu nog zien.

Zonder enig verder onderzoek kan alleen op grond daarvan al worden gesteld dat het vergassingsverhaal van Majdanek pure *bogus* is – niet meer serieus te nemen.

Zonde van de tijd hierover en over de vele aantoonbare waanzinnigheden en onmogelijkheden van elk van die 7 opgevoerde “gaskamers” verder uit te weiden. Alleen nog dit:

In Majdanek zou zowel met Zyklon-B als met koolmonoxide (CO) uit stalen cilinders zijn “vergast”. Als “bewijs” voor dit laatste worden enkele stalen cilinders getoond die in een “gaskamer” werden aangetroffen. Echter, helaas, helaas, op die cilinders staat gegraveerd “CO2” ofwel **kooldioxide.** Kooldioxide is niet giftig; we ademen het aldoor in. Revisionisten vermoeden dat ze in die lijkenruimte werden gebruikt om de ontbinding van lijken te vertragen. Fruittelers gebruiken het om opgeslagen producten langer vers te houden.

In Majdanek zou o.a. met koolmomonoxide (CO) uit stalen cilinders zijn “vergast”.
Op daar aangetroffen cilinders staat echter gegraveerd “CO2” (= onschadelijk kooldioxide).

Samenvattend voor Majdanek:

- Geen concreet forensisch bewijs voor “gaskamers” en/of “massavergassing”.
- Geen documentair bewijs voor “gaskamers” en/of “massavergassing”.
- Forensische tegenbewijzen, o.m. van Leuchter en Rudolf.[11]
- Onmogelijkheid massavergassingen wegens afwezigheid luchtafzuiging/-circulatie.
- Het nieuwe Krema lag op 1 km aan de andere kant van het kamp: lijken moesten dwars door het kamp tegen de heuvel op worden getransporteerd.
- Het Internationale Rode Kruis inspecteerde tijdens de oorlog Duitse kampen en sprak “vergassingen” tegen; ze noemde na de oorlog in niet één geval als doodsoorzaak “vergast”.

Conclusie: ***Zeven “gaskamers” in Majdanek was in 1944 bij “1,5 miljoen vergasten”nog denkbaar; thans met 4.000 “mogelijk” vergasten is evident dat het vergassingsverhaal ook daar bogus is.***

Dachau

De “gaskamer” in Dachau was zeker een “gaskamer”, zeggen Holocaustreligieuzen. Goed, hij was bij de bevrijding nog niet klaar en daarin is ook nooit iemand “vergast” maar die vileine nazi’s logen dat het een normale doucheruimte van het crematorium in aanbouw was. Maar, toen de Amerikanen hem hadden “afgebouwd”, bleek het wel degelijk toch een gaskamer te zijn! Bovendien had joods Holocaust kroongetuige Franz Blaha, onder ede verklaard dat hij getuige was geweest van “vergassingen” in Dachau! Meineed wordt in Holocaust rechtszaken nooit vervolgd, wat “getuigen” tevoren maar al te bekend was (is). Een na de oorlog wegens oplichting veroordeelde prominente joodse “getuige”, Philipp Auerbach, volgens eigen zeggen naar Auschwitz gedeporteerd wegens hoogverraad, verbleef daar twee jaar en merkte **niets** van “vergassingen”. Echter, over Dachau (waar hij nooit was) “getuigde” hij later over vergassing”van “238.000 joden. (In Dachau overleden in vijf oorlogsjaren 27.839 gevangenen, meest aan natuurlijke oorzaken).[12]

Wie vandaag Dachau bezoekt, kan ook daar uiteraard een "gaskamer" bezichtigen, compleet met bord, waarop in 5 talen: "Gaskamer. Vermomd als "Douche" – nooit gebruikt als gaskamer."

De gelovigen knikken, want "hij had natuurlijk net zo goed wél echt kunnen zijn".

Amerikanen bezochten de Dachau “gaskamer”, nadat zij die doucheruimte eerst lieten afbouwen, het plafond 60 cm verlaagden en er “nepdouchekoppen” in monteerden.

Geallieerde functionarissen die Dachau kort na de oorlog bezochten, wilden de “gaskamers” zien waarin volgens de propaganda “honderdduizenden” mensen waren “vergast”. Velen toonden zich onthutst dat die er niet bleken te zijn en nooit waren geweest.[13]

We stoppen met de zwendel van de Dachau “gaskamer” en constateren dat:

- Dachau-getuigen logen tegen de klippen op. Meineed werd beloond, niet vervolgd.
- Er was uiteraard nooit een “gaskamer” dus ook geen forensisch of documentair bewijs.
- Door mega gruwelpropaganda tijdens en na de oorlog (o.a. een GI staand voor de stalen deur van de kledingontluizingcel waarin “miljoenen” waren “vergast”), konden de Amerikanen niet anders dan een **nepgaskamer** fabriceren en presenteren.
- Inmiddels is niet-vergassing op Duits-Oostenrijks grondgebied officieel erkend.

Conclusie: ***Alweer naoorlogse fraude. Voor Holocaust die-hards helpt het wellicht op te merken dat ook officiële historici erkennen dat in geen kamp op Duitse grond is “vergast”.***[14]

Sachsenhausen

Op de “gaskamer” van Sachsenhausen (Oranienburg) hoeven we ook nauwelijks in te gaan, door de verklaring in 1980 van officiële historici dat in geen van de concentratiekampen op Duits/Oostenrijks grondgebied (het “Altreich”) is “vergast”. Maar omdat die erkenning pas in 1980 kwam en Holocaustbedriegers gewoon voortgaan ze op te voeren, hier wat extra feiten waarom het een leugen is.

Fundamentresten van een ruimte van 2,60 x 2,60 m (7 m2) met twee deuren, een raam en een rioleringsaansluiting, eerst aangewezen als “gaskamer” in Sachsenhausen, daarna gesloopt, nu alleen een bord: “Hier stond de gaskamer”.

Toen Sachsenhausen door de Sovjets werd ingenomen begonnen zij direct met het valselijk optuigen van de werktuigen voor hun gruwel- en haatpropaganda: een “gaskamer” en een “nekschot-anlage”. Het laatste – een typisch KGB maaksel – was een meetlat voor lichaamslengte tegen een wand met een smalle gleuf, waarachter (volgens de Sovjets) een “fascist” met een revolver stond die het nietsvermoedende slachtoffer met een nekschot doodde. Van die nekschot-constructies zijn er na de oorlog enkele aangetroffen, maar alleen in door Sovjets overgenomen kampen. Pure bogus.

De Sachsenhausen “gaskamer” werd merkwaardig genoeg door de DDR autoriteiten gesloopt, elk (tegen)bewijs vernietigend! In een Sovjetfilm zijn echter nog beelden van die “gaskamer” te zien met o.m. een **raam** en douchekoppen gekoppeld aan de waterleiding (die in Dachau had douchekoppen in het plafond die nergens mee verbonden waren!)

Natuurlijk is nooit onderzoek gedaan en in die “gaskamer” nooit enig bewijs van Zyklon-B gevonden.

Een Sovjet-overlevende, officier en latere Bundeswehr Lt. kolonel b.d. Gerhart Schirmer,[15] die na de oorlog **tien jaar** als gevangene in het door de Sovjets “bevrijde” kamp doorbracht, doet in een beëdigde notariële verklaring verslag hoe hij met 7 Duitse medegevangenen de valse “gaskamer” en *“Genickschussanlage”* in Sachsenhausen bouwden. Toen ze oktober ’45 klaar waren, kreeg één van deze gevangenen, Ir. Dörbeck, die goed Russisch sprak omdat hij daar opgroeide en zijn vader er als ingenieur werkte, opdracht van de Sovjets om officieren, KGB-ers, studenten en andere groepen langs de fake “gaskamer” en nekschotanlage te gidsen. Hij herinnerde zich nog hoe sommige KGB-ers smalend glimlachten bij de geshowde, met rode verf (“bloed”) besmeurde fakes.

Schirmer was tien jaar gevangene van de KGB in Sachsenhausen (omgedoopt tot “Sovjet Spezial Lager Nr. 7”) en kon met Dörbeck bijhouden hoeveel gevangenen daar na de oorlog stierven. Zij telden er op 100 nauwkeurig **24.600.** Net zoals bij Buchenwald, liggen zij begraven in onopvallende naamloze massagraven buiten de kampomheining.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen document, geen vergaste menselijke resten: geen “gaskamer”, geen “vergassingen” in Sachsenhausen.***

Stutthof

(Dit kamp bij Gdansk in Polen niet te verwarren met het kamp Struthoff in de Franse Elzas.)

Stutthof “gaskamer” (“Komora gazowa”); in werkelijkheid een kledingontluizingsruimte (Zündel vergeleek deze “gaskamer” met een “kippenhok”). Eén plaatje zegt meer dan duizend woorden.
O ja, de trein verderop suggereert dat tienduizenden joden uit treinen daar werden “vergast”.

De belangrijkste verteller over “vergassingen” in Stutthof is de schaamteloze leugenaar, Eugene Kogon, katholiek Oostenrijker in dienst van en vorstelijk betaald door de *US Psychological Warfare Division,* het latere *Information Control*. Een *gruwelfantast,* door Holocaustreligieuzen veelvuldig in “wetenschappelijke” publicaties als “bron” opgevoerd. Stutthof had gedurende de oorlog 65.000 gevangenen, van wie er 26.100 zijn vermist. Gezegd wordt dat 4.000 van hen werden “vergast”. Alle sterfgevallen werden in de zgn. Dodenboeken opgetekend. Het Internationale Rode Kruis inspecteerde tijdens de oorlog Duitse kampen en sprak “vergassingen” tegen; ze noemde na de oorlog in niet één geval als doodsoorzaak “vergast”.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen document, geen menselijke resten: Geen “gaskamer”.***

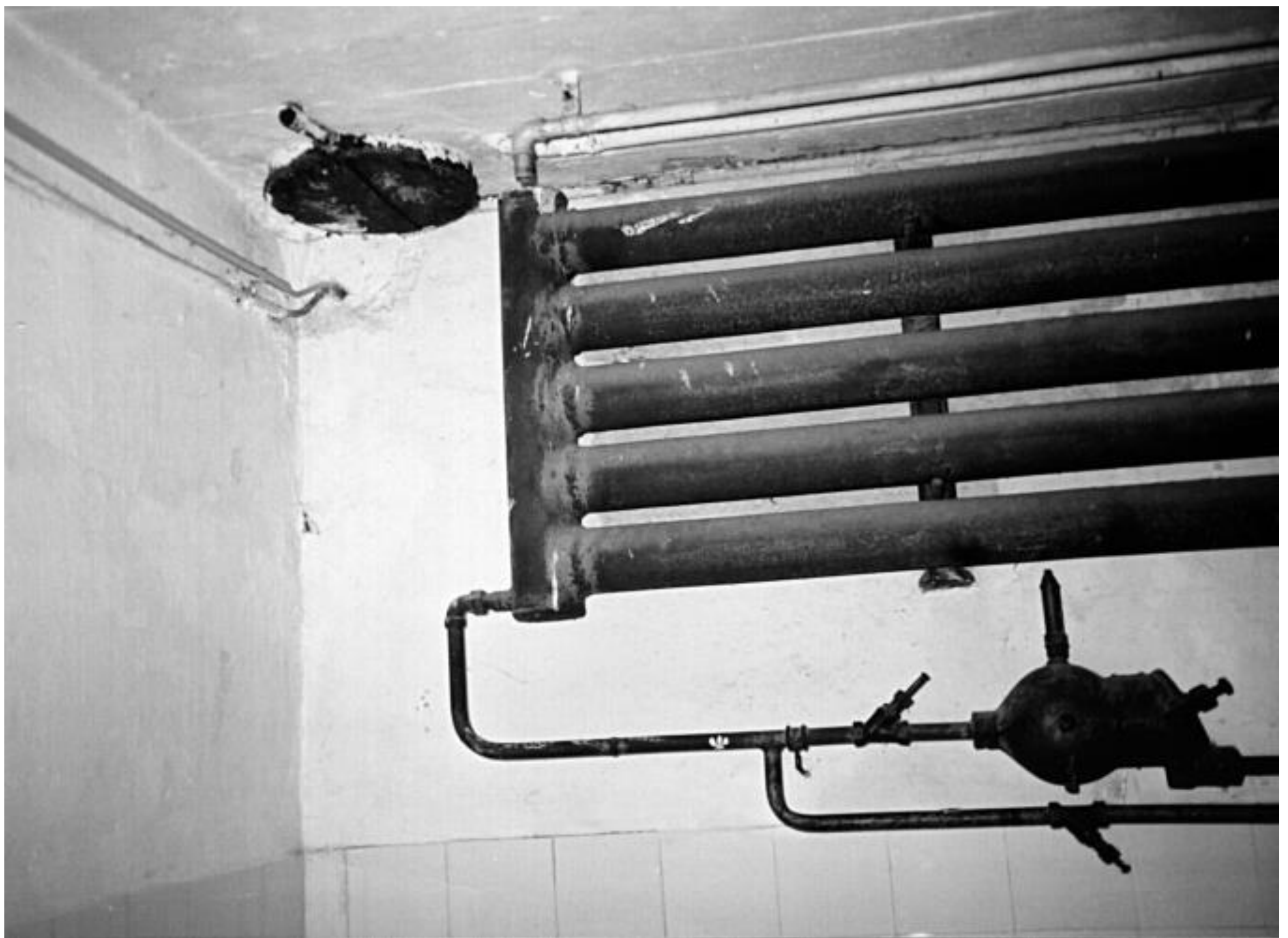
Mauthausen

Mauthausen was een **strafkamp** van de 3e (strengste) graad. Niettemin had het kamp kampgeld en een bordeel voor gevangenen. In de laatste oorlogsmaanden was het zwaar overbevolkt door tienduizenden gevangenen uit door de Sovjets bedreigde kampen, waardoor de bekende verschrikkelijke wantoestanden bekend van Bergen-Belsen ontstonden. Totaal verbleven er tijdens de oorlog ca. 200.000 gevangenen, maar dat nam niet weg dat na de oorlog werd gezegd en geschreven dat daar “2 miljoen” mensen door de Duitsers zijn vergast.[16] Het Heilig verklaard IMT stelt dat “1,5 miljoen mensen in Mauthausen zijn vermoord” (*IMT,* 3870-PS). In werkelijkheid stierven er ca. 40.000 mensen.

Natuurlijk is in Mauthausen niet “vergast”. “Getuigen” Marszalek en Amerikaans inlichtingenman Taylor, bleken leugenaars, of beter gezegd, gingen mee met de demoniserende postulaties van “interviewers”. Taylor kon dat veilig doen, want eerder lieten US kapitein Lewy en majoor Cohen tussen 21 en 28 mei 1945 door 400 Duitse

krijgsgevangenen uit Jahnschule/Urfahr in de kelder van de ziekenboeg een koelruimte als “gaskamer” met nepdouches inrichten.[17]Daarmee is het vervalsingsverhaal niet af, want enkele decennia later werd onder Oostenrijks bewind een andere valse “gaskamer” op een andere plek door de Firma Peters und Pascher (thans Baugesellschaft C. Peters, Linz) ingericht.[18]

Een onderzoeksrapport over deze “gaskamer” stelt: *“De als gaskamer aangeduide ruimte in het voormalig concentratiekamp Mauthausen was een kleine koelruimte waarin geen vergassingen konden worden uitgevoerd”.*[19]
Bij de gaskamerfantasieën over Mauthausen mag die van de Sovjets bij het IMT niet ontbreken. Sovjetaanklager Smirnov presenteerde in Neurenberg een Rapport over “gaswagens” waarin *“op basis van documenten en SS-getuige Waldmann”,* gaswagens worden gekoppeld aan *“mobiele crematoria van Töpf, waarmee in één keer*(!) *840.000 Sovjet krijgsgevangenen in Mauthausen zouden zijn vermoord en gecremeerd”*.[20]

Detail van na de oorlog als “gaskamer” aangewezen koelruimte in de kelder van het hospitaal (foto 1945). Let op plaats van de “verwarming” (= koelinstallatie!) tegen het plafond en bediening (aan/uit) aan binnenzijde van de “gaskamer”. Ook de ventilatieklep (linksboven) is alleen binnen in de “gaskamer” te bedienen.

Zoals eerder opgemerkt, is officieel erkend dat in geen van de kampen op Duits-Oostenrijkse grond (“Altreich”) ooit is “vergast”. Ook de bekende “nazi-jager” Wiesenthal erkende dat expliciet. Concrete **tegenbewijzen** geleverd door onderzoek van Leuchter,[21] (Leuchter-

Report II), waarin afwezigheid van HCN/Pruisisch Blauw resten en fysieke ongeschiktheid van de ruimte worden vastgesteld. Niettemin gaat een aantal van die kampen gewoon voort die valse gaskamer aan scholieren en bezoekers te showen. Recapitulerend voor Mauthausen:

- Geen “gaskamer” aangetoond bij bevrijding (was toen zogenaamd nog intact).
- Valse gaskamer(s) na de oorlog ingericht.
- Geen concreet bewijs functioneren van een gaskamer gevonden.
- Tegenbewijs: Expert Rapport van Amerikaans gaskamerdeskundige F. Leuchter.
- Officiële erkenning niet-vergassing op Duits-Oostenrijks grondgebied.
- Het Internationale Rode Kruis inspecteerde tijdens de oorlog Duitse kampen en sprak “vergassingen” tegen; ze noemde na de oorlog in niet één geval als doodsoorzaak “vergast”.

Conclusie: ***Vervalsing, geen concreet bewijs, geen documenten, geen menselijke resten: Geen “gaskamer”, geen “vergassingen”.***

Ravensbrück

Van de hiervoor behandelde “gaskamers” bestaan concreet aanwijsbare plaatsen in de vorm van bijv. een “fundament”, een garageachtig hok, een doucheruimte, een barak, crematoriumfraude, enz. Van de hierna nog te behandelen “gaskamers” is zelfs dat er niet. Het vrouwen arbeidskamp Ravensbrück, 90 km noordelijk van Berlijn, werd in 1939 geopend op het gezondheidsresort Fürstenberg. Het had bijna 50 “subkampen”, plaatsen in de regio waar vrouwen uit het kamp in fabrieken, instellingen, etc. tewerk werden gesteld. Als bij de “eerste vergassing in Auschwitz”, is ook van een “gaskamer” in Ravensbrück niets concreet te maken omdat die nooit heeft bestaan. Alles wat erover wordt verteld ontbeert concreet bewijs.

Hoofdgebouw vrouwenkamp Ravensbrück.

Bovendien zijn de vertelsels apert tegenstrijdig. Het ene spreekt over een “barak naast het crematorium”, een ander over een “mobiele gaskamer” die “eind 1944” in gebruik kwam, een ander zegt zeker te weten dat het februari 1945 was, enzovoort enzoverder. Niets tastbaars. Geen wonder dat men op internet niets **concreets** over een “gaskamer” in Ravensbrück vindt. Wel verhalen, heel veel vertelsels.

Wat geldt voor de “vergassingen” in Block 11 van Auschwitz, geldt sterker nog voor Ravensbrück. Bizar uiteenlopende vertelsels, waar Holocaustfictie vanaf druipt. **Niets klopt.** De plaats: de in oktober ’44 in aanbouw genomen *Nieuwe Wasserij* die nooit is afgebouwd; een *“mobiele gaskamer”*; een *spoorwagon* kilometers verder achter de Siemens fabriek geparkeerd. De keuze uit verhalen van “getuigen” en (gefolterde) Duitsers is zo groot,

dat historici er geen raad mee weten. In arren moede zeggen zij nu dat de “getuigen” weliswaar allemaal buitengewoon betrouwbaar zijn, maar zij zelf toch neigen naar de magazijnbarak van de schilders werkplaats. Uiteraard zijn er geen tekeningen, plannen, documenten, enz. die dit een schijn van waarheid geeft. Ook geen vermoeden over de methode van “vergassen”. De genoemde afmetingen van de “gaskamer” lopen uiteen van hier tot Tokyo. Natuurlijk is ook het aantal “vergasten” niet bekend, hoewel daarover talloze gooien met de pet bestaan. Het begin van de “vergassingen” is onzeker (“begin, midden of eind februari 1945”). Volgens sommigen zou tot kort voor de bevrijding zijn “vergast”. Niettemin is daarvan geen spoor gevonden. Er waren gewoon teveel willige fantasten die hun verzinsels en “vermoedens” kwijt wilden, zodanig dat er van een “gaskamer” in Ravensbrück geen chocola te maken is.

Eén van de plaatsen waar volgens “getuigen de “gaskamer” van Ravensbrück was gevestigd: de onafgebouwde nieuwe Wasserij van het complex.

Dit zijn de feiten:

- Geen enkel concreet forensisch bewijs voor een “gaskamer”.
- Geen documentair bewijs voor organisatie en/of uitvoering van “massavergassing”.
- Geen “gaskamer” aangetroffen/aangetoond bij bevrijding.
- Geen “vergasten” aangetoond bij autopsies na de bevrijding.
- Geen betrouwbare samenhangende getuigenissen.
- Officiële erkenning dat op Duits grondgebied niet is “vergast”.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen documenten, veel gebakken lucht, geen menselijke resten: Geen “gaskamer”.***

Treblinka

Tenslotte de “gaskamers” van vier door Holocaustpapegaaien hardnekkig foutief gespelde “Aktion Reinhar**d** kampen” Treblinka, Sobibor, Chelmno en Belzec. De Holocaustfolklore wil dat die naar de vermoorde Reinhar**d** Heydrich waren genoemd, maar die leefde nog, toen ze de naam kregen van minister van Economische Zaken Fritz Reinhar**dt**, verantwoordelijk voor het “*Plan* Reinhardt”, dat o.m. de aanleg van Duitse Autobahn omvatte.
“*Aktion Reinhardt*” stond voor grootschalige Duitse werkverschaffingsprojecten, *Arbeitseinsatz* met een flankerend programma om joodse tegoeden en bezittingen te confisqueren. Het waren **doorgangskampen** aan de toenmalige grens van het Reich in het kader van de uitdrijving van de joden (cfm. de Wannsee Conferentie van januari ’42) en daarmee verbonden werkverschaffingsprojecten. Die kampen bestonden kort, de meeste niet langer dan een jaar.[22] Het is onbegrijpelijk waarom de nazi’s die “vernietigingskampen” zo snel weer opdoekten, als zij daarin (volgens huidige aantallen)

meer dan 2 miljoen joden efficiënt vermoordden en alle lijken gepatenteerd spoorloos lieten verdwijnen, om direct **daarna** in overbevolkte kampen als Auschwitz, Majdanek, etc. met hetzelfde doel nieuwe en kwetsbare crematoria te gaan bouwen! De wegen van "de Holocaust" zijn ondoorgrondelijk, maar wie twijfelt is een "Holocaustontkenner".

Het zijn deze vier door de Sovjets overgenomen "pure vernietigingskampen" waarvan de "vergassingstheorie" nog altijd door historici staande wordt gehouden, hoewel daarvoor nog minder bewijzen zijn dan voor de vorige. Onbegrijpelijk is ook – om niet te zeggen verdacht – dat de Sovjets de toegang tot deze kampen voor Westerse onderzoekers tot tien jaar na de oorlog blokkeerden. Zij wilden geen pottenkijkers na hun verhalen, maar kwamen **met niet één bewijs,** onderzoeksrapport of wat dan ook, dat "gaskamers" en "miljoenenvergassingen" enige schijn van geloofwaardigheid heeft gegeven. **Niets!** Integendeel, na de val van het communisme bleek dat zij enorme hoeveelheden originele Duitse documenten in geheime archieven in Moskou opborgen.

Uiterst merkwaardig dat het Westerse gilde van broodhistorici de verhalen van de communistische leugenaars en zwendelaars nog steeds kritiekloos overneemt en naar hartenlust verspreidt. (Het fenomeen bronnenkritiek bestaat in de "Holocaustwetenschap" niet.)

Maar laten we verder gaan met de gepostuleerde "gaskamers" van deze vier doorgangskampen, te beginnen met Treblinka. Dit valt er te zeggen over de feiten van de "gaskamers" daar:

- Van 870.000 "vergaste" joden daar, is – ondanks vier archeologische schijnopvoeringen [23] – niet één lijk of stoffelijke restant gevonden. Laat staan een *"vergast"* lijk.
- De Duitsers begroeven eerst die 870.000 vergaste joden, maar ze groeven ze een jaar later allemaal weer op, om ze – volgens Holocaustvertellers – allemaal **spoorloos** te verbranden. Dat moet wel waar zijn, want nooit is één lijk ervan gevonden!
- "Vergassing" zou daar zijn gebeurd met Dieseluitlaatgas.[24] De "getuigenissen", daterend van kort na de oorlog, kwamen van zulke iconische kroongetuigen (o.m. Kurt Gerstein), dat de leugenaars later niet meer – zoals thans bij Sobibor – de mogelijkheid hadden dat zonder bewijs te veranderen in "benzinemotoren".
- Veel joodse overlevenden spreken thans tegen dat dit een "vernietigingskamp" was.
- Omdat daar nooit "gaskamers" waren, is er ook geen forensisch of documentair bewijs.
- De meest krankzinnige moordmethoden voor Treblinka passeerden in de officiële Holocaustliteratuur de revue; van vertraagd werkend gifgas, waardoor slachtoffers zelf uit de massagraven liepen en spontaan boven massagraven doodvielen, van "stoomkamers", luchthamers, vacuümkamers, elektrificeren, nekschot-op-een-lopende-band, tot chloorgas, enz. Uiteindelijk kozen Holocausthistorici (uiteraard zonder bewijs) voor Dieseluitlaatgas, waarschijnlijk omdat hun Holocaustkroongetuige, de psychoot Gerstein, daarvan uitvoerig verslag deed. Een foute keuze, want Dieseluitlaatgas "vergast" geen mensen.[25]

De vergeefse maar suggestieve archeologische schijnopvoeringen in Sobibor en elders laten we hier voor wat ze zijn; zie daarvoor o.m. *Archeologische "Holocaust" Schijnopvoeringen* op deze site.[26]

Conclusie: ***Voor "gaskamers" en "vergassingen" in doorgangskamp Treblinka is geen enkel bewijs. Zelfs is er geen fictief "spoor" aan te duiden dat daarop zou kunnen wijzen. Natuurlijk zijn er ook geen slachtoffers of stoffelijke resten van 870.000 "vergaste joden" gevonden. Niets! Kan het simpeler? Geen "gaskamers" of "massavergassingen" in Treblinka dus.***

Sobibor

Het "bewijs" voor "gaskamers" in Sobibor.

Waarom in Sobibor geen "gaskamers" waren? Al was het alleen maar omdat dit dan de enige "gaskamers" van "de Holocaust" zouden zijn geweest! Maar natuurlijk zijn er meer harde bewijzen tegen het gaskamervertelsel over Sobibor:

- Geen lijken/stoffelijke resten, asresten, etc. aangetroffen.
- Geen crematoria, verbrandingsputten, etc. aangetoond.
- Geen documentaire bewijzen en/of aanwijzingen van massamoord.
- Geen kap/transport van grote hoeveelheden hout om 250.000 mensen te verbranden (100 kg/lijk).
- Geen concrete forensische bewijzen van "vernietiging", "vergassingen", "verbrandingen", enz.
- Uiterst onbetrouwbare en uiteenlopende "getuigenissen".

- "Vergassingen"met Chloor, zwarte substantie spiraalsgewijs uit plafond, mitrailleurs, elektrificatie, dieseluitlaatgas van een motor van een Sovjet-onderzeeër, benzineuitlaatgas, enz., enz.
- Archeologische schijnopvoeringen leverden behalve beweringen (uiteraard) geen enkel concreet bewijs voor "gaskamers" of "vergassingen" op.

Kortgeleden is "bewijs" ontdekt van de aanleg van gaskamers in een Vinex-wijk bij Utrecht. Let op de toevoer voor uitlaatgas, de woning van de kampcommandant en de graafmachine bij het massagraf.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen document, geen menselijke resten: Geen "gaskamers".***

Belzec

In doorgangskamp Belzec in Noord Polen (Holocaustgelovers spreken over "vernietigingskamp"), werden volgens de Sovjets "3 miljoen" mensen vermoord. Uit Duitse overzichten bleek dat in de 13 maanden dat het bestond, 434.508 joden naar Belzec werden getransporteerd. Als we er van uitgaan dat er in een kamp niet meer mensen kunnen zijn "vermoord" dan er naar toe werden getransporteerd, is het huidige officiële aantal van Hilberg van 600.000 dus alleen daarom al te hoog. Revisionisten stellen het op hoogstens 40.000. Dit op grond van het vermoedelijk aantal overledenen door tyfus en overlijden tijdens de transporten. Officieel 600.000, die volgens "getuigen" werden geëlektrificeerd, doodgeschoten, doodgehongerd in "dodentreinen", in de "zeepfabriek" tot zeep verwerkt (black propagandist "Jan Karski") "vergast" met Dieseluitlaatgas (Kurt Gerstein), etc. De Holocaustgeschiedschrijving houdt het thans op "vergast" met Dieseluitlaatgas in "gaskamers".

Om de volgende redenen zijn ook de vergassingsverhalen over Belzec ongefundeerd:

- Geen enkel concreet forensisch bewijs voor "gaskamers" en/of "massavergassing".
- Geen documentair bewijs voor "gaskamers" en/of "massavergassing".
- Aangetoond volstrekt onbetrouwbare "getuigen".
- Onmogelijkheid massavergassingen met Dieseluitlaatgas.
- In de verste verten geen overeenkomende aantallen stoffelijke resten aangetroffen.
- Geen massagraven aantoonbaar met grondradar.

Conclusie: ***Geen concreet bewijs, geen documenten, onmogelijke fantasieën, geen relevante hoeveelheden menselijke resten: Geen "gaskamers", geen "vergassingen".***

Chelmno

In Chelmno (niet te verwarren met Chelm), zegt de Holocaustpropaganda, waren **geen** "gaskamers". Toch werden daar volgens hen 1.350.000 joden "vergast".[27] Sorry, in 1982 nog maar 360.000.[28] Of waren het er 11.000 (= 0,8%), zoals de joods historicus Gerald Reitlinger schreef? De "Holocaust-wetenschap" weet het ook niet en houdt het maar op 360.000.

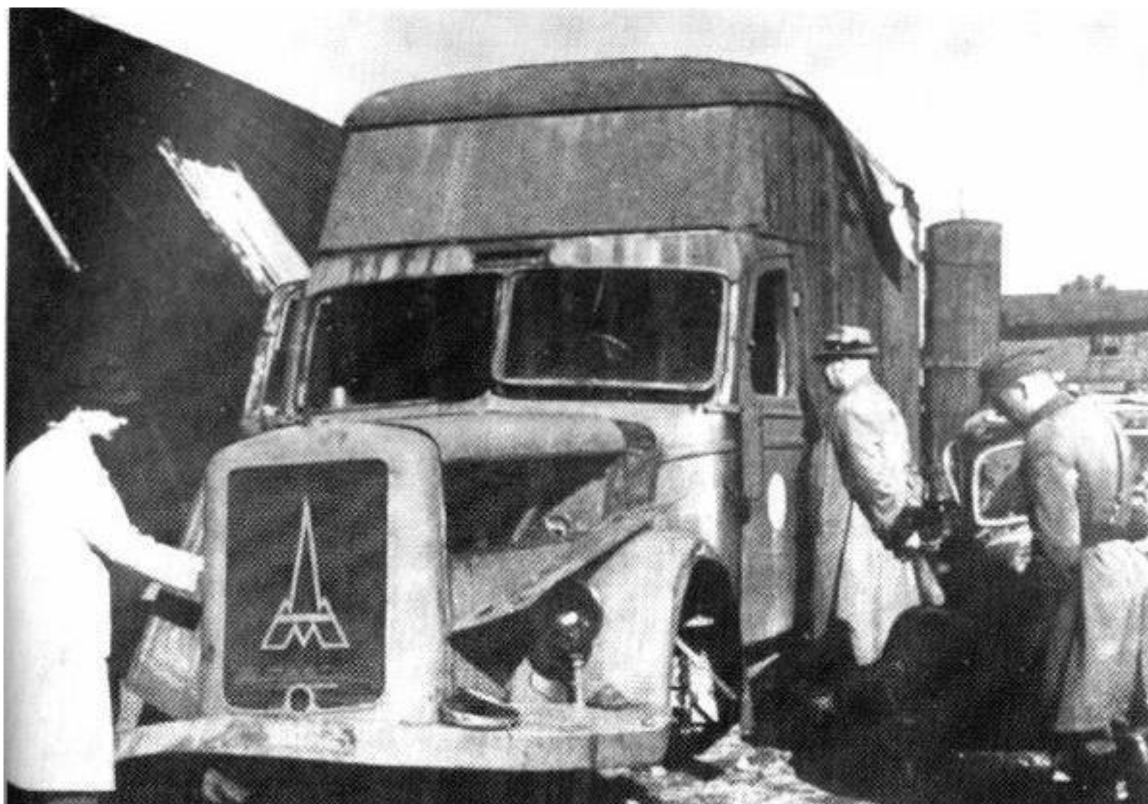
Maar . . . , hoe kunnen 360.000 joden door de nazi's zijn "vergast" als zelfs de Holocaustpropaganda zegt dat in Chelmno geen "gaskamers" waren? Wel, die 360.000 joden werden daar door de nazi's "vergast" op een unieke wijze, **in 2 à 3 "gaswagens"** (precieze aantal is hen niet bekend).
Waarom zij in dit allereerste "vergassingskamp" kozen voor "gaswagens" is onbekend. Waren zij van plan alle 11 miljoen joden in Europa in "gaswagens" om te brengen? Zagen zij pas na 360.000 "vergasten" dat dit geen goede methode was omdat Dieseluitlaatgas wel heel erg stinkt, maar geen mensen kan doden? En gingen zij daarna toch maar liever over op het speciaal voor mensveiligheid ontwikkelde insecticide Zyklon-B?

Fundamenten "Slot" Chelmno.

Hoe dan ook, laten we zonder al te technisch te worden, dit opvallende vergassingsverhaal eens de revue laten passeren.

- Met dieseluitlaatgas kunnen mensen niet worden "vergast".
- Er is nooit een Duitse "gaswagen" voor moord op mensen gevonden.
- Er bestaat niet één authentiek document van.
- Documenten die worden getoond (Becker en Rauff) zijn bewezen vervalsingen.[29]
- Er zijn (uiteraard) geen corresponderende menselijke resten gevonden.

Na de oorlog als “gaswagen” voorgedragen Magyrus vrachtwagen, met bovenkant van zeildoek en achterkant (die uitsluitsel geeft over “gasdichtheid”) buiten beeld.

Conclusie: ***Geen enkel concreet bewijs, geen documenten, alleen enkele bewezen vervalsingen, onmogelijke geruchten, geen menselijke resten: Geen “gaswagens”, geen “vergassingen”.***

Afsluitend

Op enkele kretologische “gaskamers” na (Amersfoort, Struthoff e.a.) zijn hiermee alle als serieus opgevoerde “gaskamers” van het Holocaustvertelsel op technisch-wetenschappelijke en logistieke (on)mogelijkheden beoordeeld. De conclusie is helder en laat geen reden meer tot twijfel: er functioneerden in nazi-kampen geen “gaskamers” en derhalve zijn daar nooit “miljoenen” mensen “vergast”.

Waar zijn die 6 miljoen joden dan gebleven?

Dat is een logische vraag van ieder die zijn informatie heeft uit de postulerende bronnen van onderwijs en media. Als ze niet “vergast” zijn, waarom keerden er dan maar zo weinigen terug?

Het gaat te ver daarop in dit artikel gedetailleerd in te gaan, maar de kern van het antwoord is o.m. te vinden in de volgende omstandigheden:

- Er waren nooit meer dan 4,5 miljoen joden onder Duitse heerschappij.
- Er zijn miljoenen joden gedeporteerd en gevlucht naar de Sovjet-Unie, waarvan niets meer is vernomen.

- Er keerden miljoenen joden na de oorlog terug naar Polen, waarvan velen hun namen veranderden.
- Volgens het Internationale Rode Kruis zijn in de oorlog in alle kampen samen iets minder dan 400.000 mensen omgekomen, joden en niet-joden samen, aan alle oorzaken.
- Ook van andere groepen in de oorlog gedeporteerde mensen keerden (zonder vergassingen) zeer lage percentages terug (Puttense mannen, krijgsgevangenen Stalingrad, enz.).
- De gedeporteerde joden verbleven verhoudingsgewijs langer in gevangenschap en waren qua samenstelling kwetsbaarder (vrouwen, kinderen, bejaarden, zieken, enz.).
- Onder uit Nederland gedeporteerde joden waren er tienduizenden die voor de oorlog Nederland niet als geboorteland hadden; het is niet aan te nemen dat overlevenden uit die groep zich na de oorlog in Nederland hervestigden, maar elders (bijv. in Israël).
- Niet alle oorlogsvermisten zijn automatisch "vermoord". Na de Sovjetinval in Oost-Duitsland zijn 3 miljoen Duitse burgers vermoord en bleven 14 miljoen "vermist".

Meer hierover kunt u lezen in Jurgen Breedeveld's *Holocaust Herzien* [30] en Gawain's *Waar bleven de Nederlandse Joden?* [31]

Noten

[1] Gawain. *Drieluik over de Holocaust*. 2e Hoofdelement: *Waarom 'nazi-gaskamers' nooit bestonden: Tien Bewijzen.*

[2] Mattogno, Dr. C. *The Bunkers of Auschwitz. Black Propaganda Versus History*. 2004. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago Ill. 60625, USA. ISBN 978-1-59148-009-4. Gratis download op www.vho.org .

[3] Mattogno, Dr. C. *Auschwitz: The First Gassing, Rumor and Reality*. 2005. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago Ill. 60625, USA. ISBN1-59148-025-6. Gratis download www.vho.org .

[4] Mattogno, Dr. C. *The Bunkers of Auschwitz. Black Propaganda Versus History*. 2004. Theses & Dissertations Press, PO Box 257768, Chicago Ill. 60625, USA. ISBN 978-1-59148-009-4. Gratis download op www.vho.org .

[5] Gaus, E. (Pseud.) Germar Rudolf in *Grundlagen zur Zeitgeschichte*, ISBN 3-87847-141-6, *'Die 'Gaskammern' von Auschwitz und Majdanek'*, p. 271. http://www.ihr.org/jhr/v08/v08p303_Aynat.html

[6] Rudolf, Dr. Germar. *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz*. Maart 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/ Downloads van dit en andere revisionistische werken op http://vho.org/download/

[7] Faurisson, Prof. Dr. R. De wereldwijd bekende uitspraak "*Geen gaten, geen Holocaust"* van deze voorman van het revisionisme staat al meer dan dertig jaar overeind.

[8] Mattogno, C. "*Die Krematoriumsöfen von Auschwitz-Birkenau*", in: Ernst Gauss (ed.), *Grundlagen zur Zeitgeschichte. Ein Handbuch über strittige Fragen des 20. Jahrhunderts*, Grabert-Verlag, Tübingen 1994, pp. 281-320. (Gereviseerde editie 2009.)

[9] Gawain. *Holocaust-historiografie: Liegen voor Brood*.

[10] Dalton, Thomas. *The Great Holocaust Mystery: Reconsidering the evidence.* http://inconvenienthistory.com/archive/2014/volume_6/number_3/the_great_holocaust_mystery.php#_ednref41

[11] Leuchter, drs. F. *The Leuchter Report: The End of a Myth.* Te vinden op website http://www.ihr.org/books/leuchter/leuchter.toc.html **Rudolf, Dr. Germar.** *The Rudolf Report; Expert Report on Chemical and Technical Aspects of the 'Gas Chambers' of Auschwitz.* March 2003: Theses and Dissertations Press, PO Box 257768 Chicago Il 60625. Castle Hill Publishers. http://vho.org/GB/Books/trr/ Downloads op http://vho.org/download/

[12] Zie: **Breedeveld, Jurgen H.** *Holocaust Herzien, Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie.* Tabel blz. 394.

[13] Scheidl, Franz J., Dr. jur. et Dr. phil. et Dr. rer. pol. *Geschichte der Verfemung Deutschlands,* Band 4, *Die Millionenvergasungen.* Der Dachauer Vergasungsschwindel. Dr.-Scheidl-Verlag, 1020 Wien, Postfach 61, Österreich. Artt. en compl. werk op http://www.vho.org/D/gdvd_4/I2.html

[14] Broszat, dr. M. Institut für Zeitgeschichte. Brief in *Die Zeit* van 19 augustus 1960, blz. 16. http://www.ihr.org/leaflets/gaschambers.shtml

[15] Schirmer, Col. b.d. Gerhart. *Sachsenhausen – Workuta. Zehn Jahre in den Fängen der Sowjets.* P. 10, 13 en 37. (Grabert Verlag, Tübingen, 1992). Boek verboden bij vonnis Tübingen 21.8.2002/ 12.9.2002, op grond van "aanzetten tot rassenhaat" (dossier 4 Gs 937/02). De auteur werd wegens publicatie van zijn getuigenis over de bouw van de naoorlogse fakegaskamer in Sachsenhausen door de Duitse Inquisitie veroordeeld tot gevangenisstraf of een hoge boete. Omdat Schirmer over de negentig was en zijn laatste jaren niet in de gevangenis wilde doorbrengen (hij zat onder de Sovjets al 12 jaar opgesloten!) , betaalde hij de hoge boete. http://www.fpp.co.uk/Letters/Auschwitz/Haig_170508.html

[16] Bernadac, C. *Les 186 marches,* France-Empire, Parijs 1974.

[17] Gauss, E. *Grundlagen zur Zeitgeschichte; Zu Guter Letzt,* blz. 405-408. http://www.codoh.com/inter/intgrletzt.html

[18] Volgens de Oostenrijker Lachout bevinden zich in Gerechtsakte Az. 26 B Vr 13108/87 van het Landesgericht für Strafsachen in Wenen rapporten over naoorlogse bouw van een gaskamer in Mauthausen door de Amerikanen. De Oostenrijkse overheid wenst daarin echter geen inzage te geven. http://www.vho.org/VffG/2003/3/Heyne422-435.html#ftnref3

[19] Leuchter, F. *The Second Leuchter Report*, http://www.zundelsite.org/english/leuchter/report2/leucha.html

[20] IMT-verslag USSR-52, 19 februari 1946, VII, blz. 586).

[21] Technisch Rapport Mauthausen, Ing. E. Lachout. Blad 8, 5.1. e.v.

Ook: http://www.vho.org/D/ffh/Zeuge19.html

[22] *One Third of the Holocaust.* Revisionistische video presentatie over de "Aktion Reinhard kampen (30 delen). Verwijderd van YouTube. http://www.historiography-project.com/video/one-third/

[23] Gawain. *Archeologische Holocaust Schijnopvoeringen*.

[24] Videofilmpje zelfmoord in Diesel-auto.

[25] Gawain. *Drieluik over de Holocaust*. 2e Hoofdelement: *Waarom 'nazi-gaskamers' nooit bestonden: Tien Bewijzen.* Bewijs Nr. 7.

[26] Gawain. *Archeologische "Holocaust" schijnopvoeringen*.

[27] *American Jewish Year Book.* Vol. 47, blz. 398.

[28] Gilbert, M. *Endlösung. Die Vertreibung und Vernichtung der Juden.* Reinbek: Rowohlt 1982.

[29] Weckert, Ingrid. *Die Gaswagen – Kritische Würdigung der Beweislage.* http://vho.org/D/gzz/9.html

[30] Breedeveld, Jurgen H. *Holocaust Herzien, Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*. Hfdst. **7 *f***, blz. 760 . Download hier.

[31] Gawain. *Waar bleven de Nederlandse Joden?*